

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni, hajdu-böszörményi és székelyhid-kerületi „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán külföldre:
 Egy évre 10 ft — kr. — Fél évre 5 ft 50 kr.
 Fél évre 5 ft — Egy évre 10 ft.
 Előfizetési pénst minden közzététel után:
 Pótlap, Vecsey-ház fölötti székelykerületi
 a szerkesztőségbe bérletre küldendők.
 Előfizethető helyben:
 Telegráf K. L. a. s. könyvtárak-
 dekében s a szerkesztőségnél. — Egyéb
 a postahivatalok útján.

Hirdetési díj:
 Öt napos hirdetés 4 kr.
 Nagybírói hirdetés, mint azelőtt 100
 székelykerületi hirdetés 1 leg-
 öltözött 100 ft.
 Helyes: minden hirdetésért 100 ft.
 80 kr.
 „Nyit-tár”-on megjelenő hirdetés 4-
 tes 100 ft.
 Nérvagy bérletmentes hirdetés 100 ft.
 hirdetés nem vételek tekintetében. — Ugy-
 szintén kizárólag sem adnak vissza.

Felhívás előfizetésre

„DEBRECZEN”

jövő félévi folyamára.

A „Debreczen” tovább is fogja pályáját folytatni. Politikai hitvallásunkat, úgy véljük, szükségtelen ismertetünk, felment ettől bennünket a lap multja, melyben következetesen haladt mindig a nemzeti önállóság eszméjétől vezéreltetve. Iránya marad továbbra is az eddigi. De a politikai eseményeken kívül felöleli e lap a társadalmi, irodalmi, művészeti, ipar, kereskedelmi s közgazdasági ügyeket is. Kiváló gondot fordítunk tárcaink érdekessé tételére, s e rovatra is kitűnő tollu munkatársakat volt szerencsénk ujabban is megnyerni. Közleményeinkben gyorsaságot s pontosságot ígérhetünk. A fontosabb eseményekről eredeti távirataink értesítik az olvasót. Főgondunk leend a helyi s a közel vidéki érdekek képviselésére. Figyelemmel kísérjük a hazai és külföldi eseményeket is. Ajánljuk lapunkat a közönség nagybecsű támogatásába. Megjelen a „Debreczen” hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán csütörtökön és szombaton. Előfizetési ár helyben úgy, mint vidéken július-szeptemberre 2 ft 50 kr., július-decemberre 5 ft. Előfizethető helyben a könyvkereskedésekben s a „Debreczen” szerkesztőségében, (piacutca, Vecsey-ház, az udvarban jobbra), vidéken minden postahivatalnál.

Debreczen, 1875. június hó.

Tiszai Dániel,
főmunkatárs.

Szatmári Károly,
felelős szerkesztő.

kelyhidi választókerület megválasztandó országgyűlési képviselője!
 Éljen a székelyhid-kerületi függetlenségi párt!
 Juttassa győzelemre a magyarok istene, s a polgárság hazafias érzülete!

— A vámszerződés iránti tárgyalások Ausztriával ma hétfőn kezdődnek meg, miután a magyar kormány világes álláspontját körülről emlékirat meg pénteken át küldetett az osztrák miniszteriumhoz. Hogy az emlékirat mely szempontokból indul ki, hogy mely elvek nyertek abban kifejezést, végre, hogy nyújthat-e kiáltást a megegyezésre, vagy sem — azt mindaddig csak beavatottabb körök tudhatják.

— Országos gyász Ferdinánd királyért. V. Ferdinánd elhalálozása alkalmából a belügyminiszter következő rendeletet intézte valamennyi alispánhoz és városi polgármesterhez: Nehai V-ik Ferdinánd császár és király ő felségének elhalálozása folytán a bécsi császári kir. udvari színház a hűt tetem megkerézése napjától kezdve a virasztási előestéig zárva tartatik. — A bécsi, valamint a birodalomban létező többi magán-színházak bezárása ő felségének legfelsőbb meghagyása folytán el nem rendelendő, a magán színházak tapintatkozó levél elvárando, hogy intézkedéseiket a temetkezés napján folyó évi július 8-án és a megelőző virasztási előestén amugy is zárva tartandják. Mit is az ő felsége személye körüli m. k. miniszter ur folyó hó 1-én 208 sz. a. kelt értesítvénye folytán (czimmeddel) oly hozzáadással közölök, hogy a fennebbiekről tudomást venni, s esetleg a mennyiben szükséges — a fennebbi irányban hatni sziveskedjék.

A „DEBRECZEN” tárcaja.

Az utolsó harambasa.

Eredeti regény, 1 kötetben.

Zombori Gedőtől.
(Folytatás.)

Ök is tanultak a Máriászától s megbízható ügynököket tartottak külföldön. S valóban távol és bárhol sem lehettek oly biztonságban és elrejtve, mint itt Darmához oly közel.
 Mig Béla gróf Bécsben és Münchenben volt, a nemes lelkű Adél és Anyica a Béla által kidolgozott vázlat nyomán keresték a háremet, hogy a szerencsétleneket megszabadítsa a kezeikből. A Máriászát megvárta. A kéjkatot földözni így sem sikerült, de az egész darmai kastélyt félelem járta át, s a szolgák remegve, reszketve mondták egymásnak, hogy a Kolbai grófnő kísért. Ez is látta, amaz is, maga Stephano is látta eltűnni a főheralok.
 — Corpo di Bacho! nem értem a tréfát.

— A fülhivatalos „W. Abendpost” közlemény hoz, melyben kijelenti, hogy az általános katonai letéti hivatalban az ott levő katonai házassági biztositok körül tapasztalt hiányok az e célra kiküldött vizsgálat biztosság által konstataitván, most már lehetővé vált a kárpótlást, melynek intézkedéseket megtenni. Mindazon felek, melyeknél házassági biztositókat visszaadása, vagy az őket megillető kamatok kifizetése halasztást szenvedett, most igényeikkel ki fognak elégítve.

— A kamatbiztositást élvező összes va-
 uttárulatokhoz a közmunkák és közlekedés-
 ügyek minisztere az építési és beruházási
 költség tárgyában körrendeletet intézett, melyet
 a tegnapi hivatalos lap tesz közzé.

Debreczen csapó-péterfiai I. kerületének elvhu választóihoz.

A kocza eldől, én elbuktam, de az elv erkölcsi győzelmet fényesen mentették meg 148-an. Negyvennyolc a vég-szám, mintha má magában is az élő lelkiismeret és ama célt akaró képviselők, melynek elől Magyarországon sokról-fokról dől a pusztulás és reakció karjai közé.

Főlelem lehet minden esetre 148 ember lelkiismeretének, hogy hitüket és meggyőződésüket, a személyre tekintet nélkül vetették az elv mellett mérlegbe. „Egy ember, kinek hite van — ugymond egy angol állambölcs — fölér kilencvenkilencz olyan, a kiknek nincsenek csak érdekeik.” Ezernégy-száznyolcvan szavazattal érnek föl tehát erkölcsileg az önk szavazatai, a melyeknek ereje előtt össze kell szugorodnia az ellenfél 275 szavazatainak.

Oly kerületben nyilatkozott önk rendíthetelen elvszilársága által a valódi szabadelvűség, a melyet valóságos jobbagyford gyanánt egy személy nevéhez kötött a vakhit. „Lukább becsuljuk egy szerény tehetségű közharcosban az elvűségeit, mint egy nagy tehetségű államférfiban a politikai szédelgést,” ez volt öntudatos értelme, férfias jelszava az önk szavazatainak és én örök hálával tartozom mindnyájuknak, hogy igénytelen nevémmel köztétek össze a zászlót, melyet egy nagy név örököse elejtett. Örök hálával tartozom főképp ama lelkesedésben hatást nem ismerő tüntetésért, a melyben érdemenen felül halmoztak el, hogy megmutassák, mennyire tisztelik az elveket, és elégtételt nyújtsanak a rágalmak és gyalázás ellen.

Magyarország legelső polgárai büszkélhetnek volna a fogadtatás és ragaszkodás ama kézzelfogható jeleire, a melyekkel engem megtiszteltek. Én még büszkébb vagyok rá, mert tudom, hogy nem egy tettekben gazdag multtal, nem egy Debreczen áldott földjén és szabadságlehelő levegőjén dajkált férfit, hanem az elvűségeit illelik.

Ez főlelem, megvéd engem. Mint a római gladiátor izmaira az olaj, úgy hat rá az ott tapasztalt lelkesedés; kitaróvá tesz a kiülelemre, erőt és hitet önt belém Magyarország jövője iránt.

Debreczen fogadott főnök érzem magam, bármit mondjon is az irigyek

és gonoszak nyelve. Debreczennel forrt össze szívem és meggyőződés. Dicsőségük, örömük és bánatuk az enyém. A közigyökeres magyar főváros hazafiasan lelkes polgárait, e mintanépet nem feledem el soha.

Soraim szolgáljanak zálogul, hogy meg tudom becsülni bizalmukat. Jövő életben, gondolkodásom és tetteim pedig mint nyílt könyv szolgáljanak majd biztositóként, hogy tehetségemhez képest, méltó igyekszem lenni Magyarország legelső polgárainak bizalmára. — Méltó igyekszem lenni, mert e bizalmat nem a hatalom, nem a fény, nem a mult, nem az érdek csikarta ki, hanem önként jött, szinarany valamennyi.

Fogadják érte legmélyebb köszönetem és legyenek meggyőződve, hogy az, kinek egy ismerőse, egy rokona, egy barátja sem volt, midőn életében először, mint képviselőjelölt, lépte át Debreczen városának határait: rajta lesz, hogy elvbarátai ne csalatkozzanak benne egy pillanatig sem.

Nem is bucsuképen intézem e szavakat, elválni én nem akarok. Intézem azért, hogy kalapot emelve választóim politikai érzelme és lelki nagysága előtt, kifejezzem a reményt, hogy eljő nem sokára az idő, midőn ama törhetetlen gárda, mely ma csak arra szorított, hogy az ösöktől erélye és cél gyantát öröklött eszméket megvívja a végleges meggyalázástól: győzelemre vezeti azokat. Elégtétel nagy napja lesz az és a magvetők jutalmazva lesznek rendíthetlenségükért.

Isten áldja meg mindnyájokat, tartanak meg oly édesen emlékeztökben, a miként én megtartom június 27-nek, és július 1-jének emlékét siromig.
 Budapest, jul. 2. 1875.

Verhovay Gyula.

Ez is diadal.

H-Böszörmény, jul. 4.
 Hihetetlen, demégis igaz. Engedelemmel legyen mondvá, az a csoda történt, hogy H-Böszörményben a követválasztás alkalmával a kormánypárt nem bukott meg.
 Az ottani intelligencia legértelmezebb, legderékabb tagja, U. Szabó Mihály ur megválasztatott országgyűlési képviselővé.
 Isten bölcsösége és a böszörményiek bünéit, megtörtént ez.
 S mily fényes volt a győzelem!
 Kétszázavazatosság.
 Oh ha láttátok volna, mint hordozták a szavazási helyre a szegény betegeket, bizony megessét volna szivüket — a kormánypártot!
 Volt egy szegény néma ember is, a ki csak féjével tudott inteni, hogy ő torkaszakadtából — Szabót szeretné életelni.
 Egy másik öreg a szekérről sem tudott leszállani, így jelenhetett meg, de azért két egyén bevitte szavazatát.
 És e két szavazat győzött.
 Hanem e körülmények a választási jegyzőkönyvben is megvannak. S elvárjuk az igazolási bizottságtól, ha van benne parányi igazságszerzet, hogy a választást megsemmisít.

Különb H-Böszörmény városa nyert a választáson, a függetlenségi párt jeleltében. Ily tevékeny embernek szükségét már rég érzte a város.
 273 ember kiáltá a választási tereu is, hogy — éljen G a l Mihály!

— Szent ég! elrabolták! — sikoltott az anya, ismét elrabolták, most már vége, megölik!!! Oh drága úrnőm siessünk!
 — Menjünk! — szólt a leány, — felkeressük megmentőnk.
 — Én is megyek Adél! Kegyeted ott vész érheti. Legyen már egyszer szemben férfiúval, — szólt Halmi gróf.

— Nem Béla, én és atyám siessenek, lázítanak a fegyverezéssel a környéket, mit a törvény nem tudott, tegyük meg mi, szolgátsunk igazságot a szerencsétleneknek mi!
 — Hejlesen leányom, ne félj! Menj isten nevében, mikorra kell, mi is ott leszünk! Az alakoskodásnak vége! Az álcázat letépem, a bűnt megmutatom. — A mire egy ország gyenge volt, megmutatom, hogy elég erős a megbántott apának boszút libegő kebele!

Mig az apa megcsókolta, csókjával mintegy a boszu istenőjévé szentelte fel leányát. Nihuca az anyja leánya Anyica nevé kiáltva rohant előre. Kiáltással viszhangzott a völgy s a bércz. Azonban a barlangban a szerencsétlen asszony ereje kimerült.
 — Drága úrnőm, előre! — Oh az ég! kérem siessen ön, nincs egy perc is vesztési való. Ne féljen, utól érem önt, a leányát szeretnő anyának szeme lát mint hiuzé a sötétben is.
 Adél megelőzte Nihucát, sietve, robajjal, minővel a szellemek még akkor sem jár-

— A magyar fővárosból. Ó felsége a király s báró Rothschild Albert a budai vizsárosultak részére 60-60 ezer forint adományoztak. A jun. 26-ki vihar sídózatot körül még most is többeget fognak ki a Dunából. Jólai klubb — Európa legelső regényírójának — munkáiból egy kötet jelent meg finn nyelven. Nagyobb regényei is megjelennek. A fordító Almborg Jakob helsingforsteri tanár. A Pest és Ujpest közt közeledő csavargózás a „Fecske” gósszellé szeszeltetett. Komolyabb baj nem történt. Réthy Mihály arczképét a nemzeti színház számára le fogják festeni. A belügyminiszter a „Prva Citanka” pre slovenske evanjelije a V. skoly”-t tankönyvet betiltotta. Szombaton éjjel 4 főgenez a keretesi vámon kívüli tolonczházból megszökött. A magyar athletikai klubb jul. 23-án Budáról Balaton-Füredre táverenyvet rendez. — Paulay színtársulata a jövő héten indul körújár. Szombaton a fővárosban a villám hétszer csapott le.

Vidék.

— A „Debreczen” levelezése. —
H-Szoboszló, jul. 3.

Fájdalmas érzéssel kell azon leverő hirtudatnokra, a melyet H-Szoboszlón a nép általános beszél, melynek hitességeért ugyan nem állanak jót, de mint „fureszt” felelőnk, miszerint a f. hó 2-án, a jövő országgyűlésre a hont boldogító atyák közé oly fényes — 2 szavazatny — eredményvel beigatott Teley László, már boldogult városi főhadnagyunk, — jelenleg országgyűlési képviselőnk — azon hitre, hogy őt a közbizalom már a honatyák közé emelte, annyira megjélt, hogy rögtön váltólába esett, s csak lassu magabiztos után fejezte ki a hozzá ment küldöttség előtt azt, hogy ő már ilyen hivatalra nem vállalkozhatik, nem vállalkozhatik pedig koránál fogva, mert már 76 éves és csontjai már csak zörögnek; de ha elválna is ezen tisztséget, melyet meg fog gondolni — előre kijelentheti, hogy hasznát nem fog tudni tenni gyengege miatt, hisz ki ne emlékeznék arra — mondá — a mi már ezelőtt 7—8 évvel is rajtam megtörtént, hogy többször ne említek, midőn a zsebkendő az asztalkendőtől megkülönbözteti nem tudtam, s ez utóbbit választottam s használtam annak, minek az előbbi lett volna hivatala, de ha azt is megmondom, hogy már én arra sem szoktam emlékezni életben, mi körültem délelőtt történt, azt hiszem önöknek és többi választóimnak, de az országának is jót teszek vele, ha én itthon maradok, s helyettem más alkalmas egyént választanak képviselőnek; hisz vannak városunkban sok jeles képzettségű s hazafias jellemű egyének, hogy többeget ne említek, itt van az érdemben oly gazdag Czegedy Lajos ur, ki most is oly hűséges odaadással járt el megválasztatásukban, mint választási elnök; ott van a kor színvonalára felelőlegedő ifj. H. Fekete Péter, ki a haza szabadsága felé, mikor más alszik, ébren éjjel is viraszt; e kettő közül méltóztatassanak választani, mert én csak kornál fogva tudok közütk különbséget tenni, de ész tekintetében egyik sem mulja felül a másikat.

Ezen nem várt nyilatkozatra a tisztelő s hirt vívó küldöttség egy része szinte váltólába esett, másik része a dermesztéget állított közel, úgy annyira, hogy több időt tellet abba, mi a valamennyire magánul maradt küldöttségi tagok, egy a küldöttségi tagjai, mint az így nyilatkozó s még betegesgéből egészen fel nem állt képviselő közt az egyensúlyt helyreállították.

Ezen tragikus színet után az esengés a küldöttség ismét megújította, minek az illető képviselő már tovább ellent nem állhatván, azon kijelentéssel: kedves életem párja akaratáért megteszem hát, elfogadta.
 De hallik azon hír is, hogy az ő megválasztását elősegítette az a körülmény is, miszerint a városi hadnagyokra sok az aspiráns, s ezek halálát nem győzték már várni, a város nyakáról pedig — mert ilyen kitétellet élnék — másképp lerázná nem tudták.
 Ha ezen hírek valóban igazak lennének,

imént megtört elalált csak villámgyorsan patant fel.
 — Te élsz Kolbai Adél? Hát ámitás volt minden, ide jött hatalmamba! ha! ha! ha! — Nincs hát szellem, lélek, nincs isten, menyország és pokol! Oda veled, hová Anyiczát dobtam.
 E perczben érkezett Nihucza.
 — Megállj! Máriászát, megállj, add vissza leányomat Anyiczát.
 — Mi kell nekéd te megtestesült rutság? kérdé gyorsan a Máriászát.
 — Add vissza leányomat Anyiczát.
 — Férjhez adtam, van férje elég, jó doiga van! ha! ha! ha!
 — Szerencsétlen, mit tettél? Anyicza leányod volt...
 A férfi aqan ehalat a szó, halványan tántorgott vissza.
 — Anyicza az én leányom? Ki vagy te vészmadár?
 — Nem ismerz már Máriászát, szót Nihucza, s zét tárt kiasszott mellét. — Nézd egykor szerelmem legédesebb mámorában te totovítottad keblemre neved első betűjét, emlékezel?
 (Folyt. köv.)

Nagy nyomor. Az úgynevezett Rézál-
 községeket már néhány év óta a mos-
 járás annyira sújtotta, hogy tökéletesen
 ére jutottak, hogy már a mindennapi
 nek sem volt meg, úgy hogy voltak kö-
 znyelkek az elmúlt években úgy szővén
 sata vadözöl, — melynek legfőbb csak
 az volt rozs, s melynek köbét a frjtával o-
 rítják. — ezek kenyeret, s ezzel táplál-
 tóluk kitéhetők dolgoztak szorgalmato-
 szerencsétleneknek legerősebb férfai kü-
 nemű betegségekben elhalván, annyira
 stak, hogy egy 45 hazból álló községben 32
 és mintegy 40—50 egészen vagyontalan
 aradt. — E szerencsétlen községeknek
 számára kedvező termések mutatkozott
 t, úgy hogy már reményesűk volt a
 ontasság után ismét egy kis jólétek
 nek — amde ezt egy óra ismét mind
 ita, semmive téve. — Ugyanis m. hó
 e. 19 11 óratól fel 12 óráig száka-
 aparként 200 s dío nagyságu jég
 tód, a haza, rozs, árpa és zab vetést
 tette, hogy az két szénának is le-
 mekésdül, a kukoricát tökéletesen
 tta szénának mely igen bő termést
 tóluk törést hozta meg, a kasza-
 tóluk mely hozaszo robajjal toltu
 tóluk tökéletesen elrontotta, s a már
 timentet vörte, míg a kaszálatlan le-
 ttegyóval mindent de mindent tönkre
 tta, zeceny közszé, natáran, nevezé-
 ttonnak. Verás és Várizen. E sorai-
 tásztó valóságos ítelet után 25 órával
 tta szénának helyen található 1,
 tóluk lezere, dacára, hogy a nap
 ttebben ut. A kar oly nagy, hogy
 tta csak megközelítőleg sem lehet

Déltuti posta.
 A függetlenségi párt újabb győ-
 szelmeit Mukiés Ernő és
 Szegvár Madarász Jenő,
 Orbán Balázs, Lengyel-
 Szalay Imre függet-
 lenítő győztek a kormány-
 zati daczára is.
 A Sennyei-pártnak eddigelő 10
 e van. A függetlenségi
 k 12.
 A tártaluban Urváry La-
 Pesty Napló szerkesztőjét U-
 bustára meg, Ugron Gábor
 helyét megbukott.

Bécsi tőzsde július 3. (Távirati tudó-
 s 101.50, arany 3.25, Napo-
 88.)

Feladó szerkesztő:
 SZATMÁRI KÁROLY.
 Főmunkatárs:
 TISZAI DÁNIEL.
 Nyitottér.
 onbéri hirdetmény.
 ay Ferencz urnak. Szabolcsmegyében,
 Lajos köz, a debreczen-szatmári
 vámszerződés állomástól 1 1/2 óra
 távol, lak és gazdasági épüle-
 teltől 300 holdnyi „Szenyes”
 tka, ma a lommál és k o r s e-
 gyütt 1876-ik évi Sz-Görgy nap-
 vé több évre haszonbérbe ve-
 teltételek iránt érkekezhetni nálam
 reáltanodautca 14. sz. alatt.

Muraközy László
 ügyvéd.

gyűjti és egyéb országos termények, bizonyítvány beviselő-
 lása és eladása, melyekre kivándorlat megjelölő elölegzőket
 is adunk.
HOFFMANN S. ÖS W.
 Budapest.
 Alkalmos, szőlő és jó ajánlatokkal ellátott ügynökök ajan-
 latát szívesen fogadjuk. 226 1—3
 A disznóságra vonatkozólag különösen ki kell
 emelnünk, hogy részünkrol csak a kétfoldi minőségrol ál-
 talánosan jónak ismert
első rendű Post városi zsirt
 eszközöljük.

kraktárát,
 minőségben és jutányos gyári
 árny nagy mennyiségben.
 220 4—4

